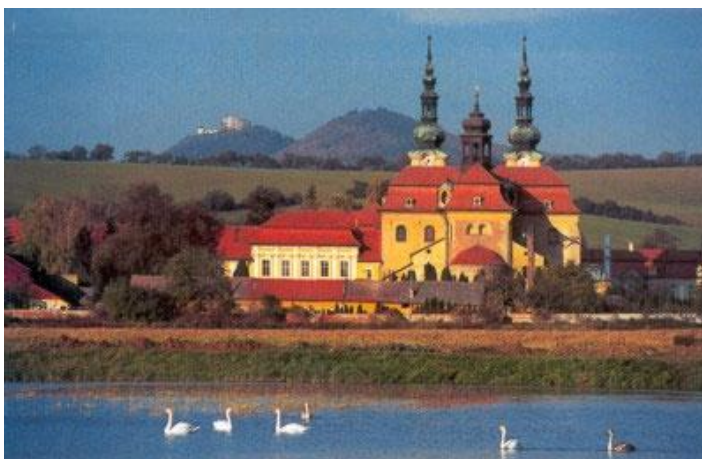

5. červenec – slavný den všech Moravanů

Je to den, kdy na Velkou Moravu přišli z Byzance bratři Cyril a Metoděj, aby zde šířili Slovo Boží ve srozumitelném jazyku. Přišli na pozvání tehdejšího vládce Velké Moravy, knížete Rostislava.

K Velehradu patří, zvláště v baroku silně podporovaná, **cyrilometodějská tradice**. Na jejich svátek, 5. července se koná na Velehradě hlavní pouť. Mohutná **velehradská bazilika** leží mezi řekou Moravou a pohořím Chřiby. Je součástí vel-z doby barokní přestavletí. Má velmi bohatou ně vysvěcení klášterní-Panny Marie 27. listotomen český král, Pře-Konstancií. Král ten celý klášter s jeho ma-Poddaní klášterních vsí lovských úředníků a světské moci.

Obec Velké Něm-klášteru velehradské-berla ve znaku na staré

kého klášterního komplexu by na přelomu 17. a 18. stohistorii, připomenu jen slavho kostela Nanebevzetí padu 1228, jemuž byl přimysl Otakar I. s manželkou den vydal privilegium a vzal jetkem pod svoji ochranu. nepodléhali pravomoci kráklášter byl nezávislý na

čice také patřila v té době ke mu, o čemž svědčí opatská radnici.

Chcete-li poznat posvátné místo ještě více zblízka, po prohlídce baziliky zajděte do krypty a lapidária. Spatříte obrovské kamenné bloky, na kterých celý chrám stojí.

Návštěvu Velehradu v teplých měsících je dobré spojit s pěším nebo cyklistickým výletem do okolí. Je možné absolvovat pěší nebo cyklotrasu přes Bunč na kopec Brdo.

Milovníci přírody tam v roce 2005 postavili kamennou rozhlednu s prosklenými stěnami na samém vrcholu. Vidíte odtud půl Moravy, od 7 km vzdáleného Buchlova přes Uherské Hradiště až k Přerovu a ke vzdálené Olomouci a Jeseníkům. Je to opravdu zážitek.

Požární prevence

Vážení spoluobčané, opět nastává období letních prázdnin, období žní, suchých a teplých dní a tím i zvýšená nebezpečí každoročních požárů.

Upozorňujeme tedy občany na zákaz pálení křovin, trávy, suchého rákosu a hlavně pálení slámy na polích, při nichž vzniká velké riziko těžko zvladatelných požárů, jichž jsme byli v minulosti svědky.

Ve Velkých Němčicích probíhá pálení dřevin (a výše uvedených) organizovaně dvoučlennou hlídkou, jejíž vedoucí je členem místního SDH. Tato hlídka je vybavena hasicími prostředky. Čas a místo pálení je předem oznámeno i s telefonním kontaktem na hlídku Hasičskému záchrannému sboru JMK.

Určené místo k pálení je kdykoliv volně přístupné v lokalitě za ČOV na tzv. „Ostudách“.

Žádáme občany, aby ve svém zájmu dodržovali toto nařízení k zajištění požární bezpečnosti dle § 21 vyhl. MV č. 21 / 1996 Sb.

Hezké a zasloužené prázdniny Vám všem, hodně klidných a prosluněných dní bez požárních rizik přeje za Úřad městyse

Smetana František, starosta městyse

Předmluva ke kronice Sboru dobrovolných hasičů

Na dobré činy se nedá zapomínati. Aby takové činy naši potomci měli před očima, nutno je zaznamenat na věčné časy. Za padesát let po naší smrti vymizí s novou dobou a novými událostmi také vzpomínky na nás a na ještě starší generaci rychleji. Není to však moudré – o vděčnosti ani nemluvě. Mladá generace může ze zápisů čerpat zkušenosti generace starší, zkušenosti již v životě společnosti lidské osvědčené.

Veden těmito ušlechtilými myšlenkami, umínil si náčelník Sboru dobrovolných hasičů ve Velkých Němčicích, Alois Růžička, založiti hasičskou kroniku. V té uloží se dobré i neslavné činy hasičského sboru velkoněmčického na trvalou památku příštím generacím. Za tím účelem poříditi tuto knihu – zvanou kroniku – svým nákladem za značné finanční oběti a osobní námahy. Třeba si připamatovati, že kniha byla zřízena v pátém roce Protektorátu Čechy a Morava a zároveň v pátém roce II. světové války, kdy veškeré zásoby všech surovin již spějí ke konci. Avšak pevný úmysl obětavého zakladatele kroniky zmohla i tyto potíže a s jeho obětavým přičiněním a různými zákroky se dílo uskutečnilo. Za tuto oběť mu musí býti nejen celý hasičský sbor, nýbrž i celá obec vděčna. Podobnou kronikou se pochlubí sotva jiný sbor 44. hasičské župy. Jako kronikáře získal po sepsání učitele němčické školy Alfonse Melichárka, který se s ochotou této práce uchopil. Každý, kdo tuto kroniku bude opatrovati, ať tak činí s takovou láskou, ochotou a nezištností s jakou byla pořizována. Ať dbá, aby nevzala úhony ani po stránce vnější ani obsahově. S prací započato v lednu roku 1944.

Alois Růžička - velitel Sboru dobrovolných hasičů - zakladatel kroniky

Pochází ze starobylé rodiny, jež sídlí ve Velkých Němčicích od nejstarších dob. Jeho otec, Martin Růžička, svým duchem, rozhledem a přičinlivostí předstihl své okolí o celá desetiletí. Také své oba syny – Antonína a Aloise, dobré hasiče, vychoval v tomto duchu.

Právě Alois se narodil dne 27. března 1890 v čísle popisném 9. Rané mládí i dobu předvojenskou prožil v Plávě (Vipach u Triestu). Již tenkrát byl národně uvědomělý, chápal situaci českého člověka v rakouské armádě, což mu bylo prospěšné. Svým důvtipem poznal, který důstojník je Čech a zdálo se mu, že i oni jemu rozuměli a proto si nemohl stěžovat na obvyklé příkoří, jež obyčejně na jihu monarchie prožívali vojáci z našich jihomoravských vesnic. Má ty nejlepší vzpomínky na aktivní vojnu obzvláště na krásnou a pohostinnou, bratrskou Plávu.

Po osmiměsíční presenční službě byl svým otcem jako již jediný v domě jsoucí rolnický syn vyreklamován. Avšak po 14 dnech musel opět na vojnu. Zuřila druhá balkánská válka mezi spojenci, kteří se nemohli podělití kořistí dobytou na Turecku. Rakousko-Uhersko jako velmoc mající životní zájmy na Balkáně, stálo ve střehu a mělo všechny jižní pluky ve válečném stavu. Až byl klid, šli vojáci do civilu. Ne však na dlouho. V roce 1914 již při částečné mobilizaci byl náš velitel opět povolán. Světovou válku přečkal téměř bez úrazu, ale za nesmírného tělesného i duševního strádání. Po světové válce se oženil s Marií Volingerovou z čísla popisného 60 ve Velkých Němčicích a hospodaří na rodném domě. Do hasičského sboru vstoupil v roce 1909. Byl vždy na místě jako hasič a řídil se vždy a jedině krásným heslem: „Bohu ke cti a bližnímu ku pomoci“.

Ve světě po světové válce, tak jako v přírodě po bouři, vše se uklidnilo a každý šel na své místo. Také on šel za bratry do zbrojnice, neboť nikde na světě není tolik bratrské upřímnosti jako ve spořádaném sboru. Ve sboru zastával různé funkce a v roce 1930 byl vyznamenán pamětní medailí za 20 letou činnost. V pohnuté době v roce 1939 byl zvolen velitelem sboru. Je to funkce, která na tuto dobu nese velkou zodpovědnost.

Ve válečných letech okupanti zakázali činnost společenským organizacím. Hasičský sbor byl ponechán pro ochranu majetku, ale byl pod velkým dohledem německých úřadů. Jakékoliv volby vedoucích a valné hromady jak v obcích, tak ve sboru byly zakázány. Takže pan Alois Růžička byl po celá válečná léta velitelem hasičského sboru. Nebyla to lehká pozice udržet pod dohledem okupantů národní podvědomí a citění členů sboru. Toto se panu Aloisi Růžičkovi celkem dobře dařilo. Sbor dokonce dostal v roce 1944 pochvalu za vynikající připravenost zachraňovat majetek a životy lidí. Pochvalu sboru udělil německý zemský náčelník. Pan Alois Růžička to později kvitoval poznámkou: „vždyť hájíme jen svůj majetek a životy našich lidí“. V bojích o obec v roce 1945 pro kruté boje nebylo umožněno sboru zasahovat. Tehdy téměř celá obec vyhořela.

Dne 20. listopadu 1945 byla svolána první poválečná valná hromada Dobrovolného sboru hasičského a pan Alois Růžička byl opět zvolen velitelem sboru. V listopadu v roce 1946 byla první přehlídka připravenosti sboru k zásahu. Při ní byl vyznamenán a projeven dík veliteli sboru p. Aloisi Růžičkovi za dlouholeté vedení sboru, zvláště v těžkých válečných dobách. Velitelem sboru setrval až do odchodu do důchodu. Přesto byl nadále jmenován čestným velitelem až do smrti. Zemřel 22. května 1979 ve věku 89 let. Za vše co pro obec Velké Němčice udělal, mu patří velký dík.

Fotbalová sezona 2009/2010

Jak se již stalo pravidlem, koncem měsíce června skončila fotbalová sezona 2009/2010 a tak nastal čas k malému ohlédnutí a zhodnocení toho, co se podařilo a co je ještě potřeba zlepšit.

Uplynulá sezona pro nás byla průlomová, neboť ukázala výsledky našeho záměru spojit svoje síly v oblasti mládeže s okolními obcemi. Jestli to byl krok správným směrem, můžeme zjistit podle umístění našich družstev v jednotlivých soutěžích.

Začneme jako vždy tou nejmladší kategorií, kterou je základna, tato je záležitostí výhradně hráčů z Velkých Němčic. V tomto družstvu pod vedením trenérů Mgr. Petra Grábla, Judr. Františka Klimuse, Jana Mrkvici, Jaroslava Macka a Mirka Smetany hrají ti nejmladší ve věku 6 – 10 let. Obětavá práce jmenovaných přináší ty nejlepší výsledky. K tomu, že se zde učí malí fotbalisté základům této hry, přidali skvělý výsledek, když družstvo suverénně vyhrálo svoji skupinu okresního přeboru: ze 16 zápasů 14x zvítězilo, 2x remizovalo a ani jednou neprohrálo se skóre 121:11 a se ziskem 44 bodů. Za zmínku určitě stojí, že Filip Grábl vyhrál střeleckou soutěž v této kategorii, když brankáře soupeře pokořil celkem 32 brankami. V závěrečném turnaji o přeborníka okresu se umístili na třetím místě, když porazili Mikulov A 6:2 a prohráli s Mikulovem B 2:6 a s MSK Břeclav 1:7. Nezbyvá než přát hráčům i trenérům, aby se jim dařilo i v budoucnosti stejně dobře.

Dalším v pořadí je družstvo mladších a starších žáků, které je složeno z hráčů Velkých Němčic, Křepic, Nikolčic a Šitbořic a pod hlavičkou Družstevník Nikolčice hrálo svoje zápasy v I.B třídě krajských soutěží na hřišti Nikolčic. S velkým zaujetím a nasazením se o hráče starali trenéři David Sedláček a Radek Brychta z Velkých Němčic, Jindřich Otřísal z Křepic a Zdeněk Sedlo z Nikolčic. Mladší žáci dosáhli velmi pěkného úspěchu, když se celkově umístili na 2. místě s bilancí 16 vítězství, 2 remízy a 4 prohry a ziskem 50 bodů při skóre 83:23. Tento výsledek dává velké naděje do dalšího účinkování v krajských soutěžích.

Starší žáci se po zlepšených výkonech v jarní části soutěže umístili na konečném 9. místě, když 6x vyhráli, 4x remizovali a 12x odešli poraženi se ziskem 22 bodů a skóre 32:54 a protože v krajských soutěžích rozhoduje o umístění výhradně výsledek starších žáků, tak zachránili soutěž i pro příští ročník, v kterém, jak je výše uvedeno vzhledem k umístění mladších žáků máme velké ambice. Vzhledem k tomu, že ne vždy vládla spokojenost s možnostmi tréninku a zápasů v Nikolčicích se po vzájemné dohodě přesouvají zápasy žáků pro příští sezonu na hřiště Velkých Němčic, což je určitě dobrá zpráva pro naše příznivce, neboť budou mít možnost tyto zápasy sledovat u nás doma. Věřím, že si cestu na hřiště určitě najdou.

Dorostenecká družstva pod hlavičkou Velké Němčice/Křepice A a Velké Němčice/Křepice B složena z hráčů Velkých Němčic, Křepic a Nikolčic (Šitbořice postavili vlastní družstvo) bojovala v okresních soutěžích. Nejdříve zhodnotíme B mužstvo, které hrálo III. třídu a se ziskem 38 bodů a skóre 63:37 se umístilo na velmi pěkném 4. místě s výsledkem 12 vítězství, 2 remízy a 8 proher. Toto družstvo určitě neklamalo, ba naopak příjemně svým umístěním překvapilo a navíc bylo velkým pomocníkem pro a družstvo dorostu a je potřeba hráčům za jejich výkony poděkovat. Tímto se dostáváme k A mužstvu dorostu, které bojovalo v okresním přeboru o postup do krajských soutěží, což si dalo před zahájením sezony jako cíl a ten bezezbytku splnilo, když hlavně předvedenou hrou bylo potěšením pro oko diváka. V této kategorii se utvořila skvělá parta hráčů a trenérů, která obětovala veškerou snahu ke splnění svého cíle a dokázala, že i v našich podmínkách se dá hrát výborný fotbal podtržený skvělým výsledkem, čímž postup do kraje určitě je. V náročné sezoně dokázali hráči 23x zvítězit, 3x remizovat a odešli poraženi pouze jednou ze hřiště v pořadí druhého Mikulova 1:2, pouze díky neproměněným šancím hlavně ve druhém poločase. Kluci nakonec získali 72 bodů, když soupeřům nastříleli 147 branek a pouze 19 inkasovali. Áčko i béčko společně trénovali na hřišti Křepic pod vedením Milana Nekvapila a Vojty Vintrlíka z Velkých Němčic a Petra Příkazského a Ladě Réliha z Křepic. Všem patří upřímné poděkování a přání, aby se jim dařilo v krajských soutěžích. Tuto budou hrát pod hlavičkou Křepice A, neboť kraj neumožňuje lomítka v názvu, střídavě na podzim na hřišti Křepic a na jaře na hřišti Velkých Němčic, béčko bude hrát okresní přebor pod hlavičkou Křepice B v Šitbořicích, které se pro nadcházející sezonu připojili.

Ted' k družstvu dospělých. Nejprve muži B, kteří hrají svoji soutěž ve IV. třídě. Jak jsme si již zvykli, družstvo předvádělo velmi dobré výkony a nakonec se umístilo na pěkném 3. místě se ziskem 37 bodů při skóre 45:30, když 11x zvítězilo, 4x remizovalo a 5x prohrálo. Toto mužstvo tvoří převážně zkušenější hráči, kteří hrají hlavně pro radost svoji a potěchu diváků, kteří navštěvují jejich domácí zápasy v hojném počtu a navíc v případě potřeby ochotně vypomáhají áčku a pod vedením trenérů Jiřího Mrkvici a Jaroslava Mrkvici důstojně reprezentují náš oddíl, za což i jim patří dík. Těžko si představit, že bychom mohli fungovat bez jejich účinkování v soutěži.

Posledním v pořadí je družstvo mužů A, které se ve III. B třídě již poněkolkáté pokouší o návrat do okresního přeboru, zatím bohužel neúspěšně. Zde je nutno konstatovat, že výkony tohoto družstva jsou nevyrovnané, kdy hráči dokážou zahrát pohledný fotbal třeba i proti kvalitnímu soupeři, aby vzápětí předvedli „kopanou“, z které bolí oči. Možná kluci zapomněli, nebo si nechtějí připustit, že pro dobrý výsledek je potřeba udělat tro-

chu víc, než si jen dojít zahrát fotbálek, že je potřeba i trénovat a že to někdy i bolí a je nutné obětovat trochu vlastního pohodlí a ve prospěch družstva dát více bojovnosti, aby se dosáhlo vytouženého cíle. Vím, že dnešní doba je velice náročná co se týká plnění pracovních povinností a že existuje spousta lákadel na příjemnější trávení volného času, než se trápit na hřišti, ale pokud se nám daří práce s mládeží již několik let, je k zamyšlení, proč ji nedokážeme zúročit právě v této kategorii, proč mladí talentovaní fotbalisté spadnou do průměru nebo dokonce úplně přestanou hrát fotbal. Tady nás čeká asi největší práce toto zlomit ve prospěch zlepšení výsledků. Družstvo pod vedením trenérů Tomáše Bednáře a Mojmíra Hnilici skončilo na 5. místě se ziskem 41 bodů, skóre 61:46, když 12x vyhrálo, 5x remizovalo a 9x prohrálo. Navíc z důvodu pracovních povinností po sezoně skončil u mužstva trenér Tomáš Bednář, kterému bych chtěl tímto poděkovat za jeho odvedenou práci s konstatováním, že má u nás kdykoliv dveře otevřené, pokud by se chtěl v budoucnu vrátit. Tome díky!!!

Oddíl samozřejmě kromě sportovních akcí zajišťuje i další různé činnosti, ať již je to májová zábava, hody a snaha vytvářet a zlepšovat prostředí ve kterém působí. Letos chceme po úspěšném vybudování závlah zrekonstruovat stávající kabiny, jejichž stav je po mnoha letech provozu již značně neodpovídající. Existuje sice studie na stavbu nových kabin, ovšem to je otázka několika milionů korun a sehnat tyto peníze je v dnešní době během na dlouhou trať, takový nekonečný maratón a tak zatím hodláme opravit staré kabiny aspoň na odpovídající úroveň. Od úřadu městyse máme příslibenou finanční pomoc, další peníze sháníme přes sponzory, kterým tímto všem děkuji za jejich pomoc. Uspořádali jsme setkání s několika místními stavebními firmami a po předložení jejich finančních návrhů proběhne výběrové řízení, kde bude vybrána firma, která rekonstrukci provede.

Zdárné fungování oddílu zajišťuje hlavní výbor, ve kterém kromě jmenovaných trenérů pracují ještě ing. Zdeněk Kadlec, Ruda Nečas, Jaroslav Hruška, Zdeněk Richter a Mirek Strouhal. I jim patří dík za práci, kterou vykonávají, za jejich důvěru a podporu. Poděkovat bych chtěl také činovníkům Křepic, Nikolčic a Šitbořic za velmi dobrou spolupráci. Závěrem všem přeji hodně úspěchů, zdraví a štěstí jak ve sportovním tak i v osobním životě.

Ještě jednou vřelý dík.

Pavel Smetana, Předseda FO

Recyklohraní v mateřské škole

- součást environmentální výchovy

„Mámo, táto, kamarádi máme se tu všichni rádi. Budeme si spolu hrát, jak o zemi pečovat.“

Toto je motto projektu mateřské školy ve Velkých Němčicích, který má název „Recyklohraní“. Spojuje spolu vzdělávací program a aktivity se zaměřením na třídění a recyklaci odpadů. „Recyklohraní“ rozvíjí vztah dětí k životnímu prostředí formou her a praktických činností. Je zaměřeno na sběr elektrozařízení do připravené nádoby v MŠ od společnosti Asekol. Do kontejneru je možno vhadzovat klávesnice, kalkulačky, mobilní telefony, discmany, elektrické hračky apod.. To vše ale bez baterií. Po naplnění kontejneru společnost Asekol odpad odveze na recyklaci. Dále máme u nás v MŠ nádobu „hliníkožrouta“ na sběr hliníkového odpadu – krmíme „hliníkožrouta“. Děti také nosí víčka od PET lahví – sběrem podporujeme ligu vozičkářů.

Projekt Recyklohraní vychází z „Rámcového vzdělávacího programu pro předškolní vzdělávání“, ze vzdělávací oblasti environmentální, která má název „DÍTĚ A SVĚT“ a navazuje též na náš školní vzdělávací program – tematický blok – „Voláme tě sluníčko“.

Při pobytu dětí na školní zahradě a hlavně při společných vycházkách do přírody v okolí naší obce si všímáme čistoty a krásy životního prostředí – co do přírody patří a co jí škodí a učíme se o přírodu pečovat – např. u příležitosti „Dne země“ jsme na školní zahradě společně vysadili nový stromek – lípu, o který budeme pečovat a pozorovat, jak roste.

V příštím školním roce se budeme snažit zapojit více do projektu i rodiče, využijeme kreativity a fantazie rodičů k vytvoření zajímavé kampaně v MŠ. Tím podpoříme kladný vliv výchovného působení na děti v MŠ i v rodině.

Na závěr stačí jen připomenout si slova úvodního motta tohoto článku a zamyslet se nad nimi.

Adresa a kontakty na Asekol: Asekol s.r.o., Dobrušská 1, 147 00 Praha 4, info@asekol.cz, www.asekol.cz